

Učiť sa čakať (2. decembra)

Čakanie je procesom, ktorý dovoľuje rásť našej túžbe. Čím hlbšia je túžba, tým väčšia radosť bude, keď raz bude naplnená. Advent je časom bdenia a bdenie je čakanie. Vzorom v čakaní na Ježiša nám môže byť práve Panna Mária. Ona bola tou matkou, ktorá nosila Ježiša pod svojím srdcom deväť mesiacov.

02.12.2023

Učiť sa čakať

Ježiš nám v dnešnom Evanjeliu hovorí: „Majte sa na pozore, bdejte...“ Zdá sa, akoby to nestačilo, pretože Ježiš to zopakuje a hovorí: „Bdejte teda, lebo neviete, kedy príde pán domu“ a potom nás vyzýva, aby sme to podali aj ďalej: „A čo hovorím vám, hovorím všetkým: Bdejte!“ (Mk 13, 33-37)

Zdá sa, že bdieť je pre Ježiša dôležité a chce, aby to bolo dôležité aj pre nás. Ale čo znamená toto slovo bdieť? Bdie manželka, ktorá čaká na svojho manžela, ktorý sa vráti neskoro v noci z práce. Bdie lekár, ktorý je pri pacientovej posteli. Bdie matka, ktorý nosí pod srdcom nový život. Bdejú tí, ktorí na niečo čakajú. Na nový život, na uzdravenie, na návrat alebo príchod milovanej osoby. Bdenie je čakanie, ale nie hocijaké čakanie. Existujú minimálne tri druhy čakania.

Prvým druhom čakania je čakanie, ktoré je čakaním na niečo, čo neprichádza. Nedávno som cestoval z Brna do Bratislavy. Prišiel som na stanicu a zo začiatku vyzeralo všetko ok. Vlak mal meškanie 10 minút, ale to sa stáva často. No meškanie sa predlžovalo. Tabuľa začala ohlasovať zmenu dĺžky čakania: 10, 20, 30, 60, 120 minút, ... Nakoniec si človek povie: „Toto je absurdné! Tento vlak nikdy nepríde.“ Vzal som si svoje veci, kúpil si lístok na autobus a vrátil sa do Bratislavy. Je dosť možné, že keby som ostal na vlakovej stanici ešte o 5 minút dlhšie, vlak by prišiel. No čakanie na niečo čo neprichádza ma ubíjalo. Nešlo len o ten stratený čas, mal som počítač a mohol som pracovať. Šlo skôr o pocit absurdnosti a neistoty, ktorý človeka zožiera.

Niečo podobné sa odohráva v dramatickej hre „Čakanie na Godota“. Vladimír a Estragon čakajú na pána, ktorý sa volá Godot. Zdá sa,

že je to niekto veľmi dôležitý, niekto, kto má radikálnym spôsobom zlepšiť ich život k lepšiemu. Problém je, že pán Godot neprichádza. A tak je celá situácia absurdná. Čakanie na niečo čo neprichádza je nezmyselné a teda deprimujúce. Niektorí kritici umenia hovoria, že Godot je obrazom Boha a autor divadelnej hry Samuel Beckett pravdepodobne odvodil meno Godota od anglického slova *God* – Boh.

Možno ty a ja poznáme ľudí, ktorí si myslia, že lepšia budúcnosť skutočne nepríde. Hovoria: „Ja už od života nič nečakám!“ A možno robia dobre. Čo môžeme čakať od života, ak pre nás Boh neexistuje? Ak neveríme, že On je, že chce prísť a zmeniť náš život k lepšiemu, čo nám ostáva?

Druhým spôsobom čakania je čakanie bez čakania. Nedočkavosť. Kiež to už príde! Chceme to hneď! Objednávka z internetového

obchodu do 24 hodín u vás doma!
Niečo podobné sa deje aj s
Vianocami: nečakám kým prídu,
chcem ich hneď. Koledy, svetielka,
darčeky, ... V septembri. A chýba čas
na prípravu a prežívanie takýchto
Vianoc sa chtiac-nechtiac stáva
povrchným. Podobne ako estetická
kvalita septembrovej vianočnej
výzdoby v supermarkete.

A nakoniec je tu tretí druh čakania.
Je to čakanie niečoho čo prichádza,
niečoho dobrého. Čakanie nie
nedočkavé, ale pokojné a trpezlivé. Je
to ako čakanie mladého muža na
lásku. Nosí ju vo svojom srdci, je
zaľúbený, ale vidí, že tá, do ktorej je
zamilovaný ho ešte nepozná. Musí sa
jej predstaviť, spoznať sa s ňou, tráviť
s ňou čas, venovať sa jej. Postupne sa
jeho túžba po jej priazni stáva
hlbšou, väčšou a jeho láska
solídnejšou a skutočnejšou. A teší sa
na svoju budúcu snúbenicu čím ďalej

tým viac, možno práve preto, že musí čakať.

Niekedy sa nám môže zdať, že čakanie je nečinnosťou, podobne ako je mlčanie pauzou v komunikácii. Mlčanie nič nehovorí, čakanie nič neprodukuje. Nič nie je ďalej od pravdy! Mlčanie je pre komunikáciu nevyhnutné a častokrát je výrečnejšie ako tisíc slov. Podobne aj čakanie nie je nič nerobením a častokrát môže byť oveľa produktívnejšie ako chaotická horúčkovitá činnosť aktivistu. Čakanie je procesom, ktorý dovoľuje rásť našej túžbe. Čím hlbšia je túžba, tým väčšia radosť bude, keď raz bude naplnená.

Advent je časom bdenia a bdenie je čakanie. Ale nie hocijaké čakanie. Čakať sa treba naučiť. Máme odvahu chcieť sa naučiť čakať? Už cez tento advent? Skutočne veríme, že Ježiš príde a tešíme sa na neho? Chceme

každý deň rásť v túžbe prijať ho a to konkrétnym spôsobom? Chceme každý deň venovať nejaký náš čas modlitbe? Chceme myslieť na jeho príchod pri práci, keď sme doma, alebo keď ideme do práce a z práce? Tak ako zalúbení myslia na seba keď čakajú jeden na druhého?

Vzorom v čakaní na Ježiša nám môže byť práve Panna Mária. Ona bola tou matkou, ktorá nosila Ježiša pod svojím srdcom deväť mesiacov. Aké asi muselo byť to jej čakanie? Aké slová hovorila Ježišovi, aké gestá láskavosti mu nepretržite prejavovala, jemu, ktorý bol zároveň jej Synom aj Stvoriteľom! Poprosme ju, aby aj nás naučila čo znamená skutočné a plodné čakanie.

Andrej Matis

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/ucit-sa-cakat-2-decembra/](https://opusdei.org/sk-sk/article/ucit-sa-cakat-2-decembra/)
(03.03.2026)